

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **E. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2005, č. j. 7 Az 85/2003 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Městskému soudu v Praze prostřednictvím poštovní přepravy dne 8. 8. 2005 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2002, č. j. OAM-587/AŘ-2002. Tímto rozhodnutím bylo řízení o žádosti stěžovatelky o udělení azylu zastaveno podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze, byl stěžovatelce (zástupkyni stěžovatelky, která jí byla ustanovena k zastupování pro řízení před uvedeným soudem) doručen dne 4. 3. 2005 do vlastních rukou.

V souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci pátek 4. 3. 2005 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 18. 3. 2005.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla k Městskému soudu v Praze podána osobně až dne 8. 8. 2005, nezbyvá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatelka rovněž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu